

[Hagen Hagensen.]

nanslovforslag; dér kan man ikke se, hvad der er brugt de enkelte steder. Det er korrekt, at hvis der kommer et aktstykke om det, så kan man få noget at vide derom, men jeg synes, der trænges til en redegørelse for disse forhold, således at man kan få klarhed over, om der er et passende forhold, norm, mellem klienter og dem, der skal varetage deres tarv.

Gerda Møller (KF):

Jeg har desværre ikke kunnet være inde og høre ministerens svar, men jeg vil da gerne have lov at stille ministeren et spørgsmål. Jeg sidder selv i bestyrelsen for nogle institutioner, både pigeinstitutioner og spædbørnshjem, og begge steder har vi i over et år haft mindre end, det ene sted kun halvdelen af, den belægning, vi skal have. Hvor længe skal vi køre med det personale, som er normeret til den fulde belægning? Det er i begge tilfælde Københavns kommune, der visiterer eleverne. Når vi drøfter det med personalet, så siger de: ja men hvad hvis der pludselig bliver fuldt en dag, så kan vi jo altså ikke undvære, at vi er så og så mange. Der er hensyn at tage til nattevagt og fordeling, og så bliver vi jo nødt til at være lige så mange som vi er, når institutionen er fuldt belagt. Det vil jeg egentlig godt have et svar på.

Socialministeren (Eva Gredal):

Det er klart, at der til tider kan ske dette, at der ikke er de klienter til stede, som er indskrevet på institutionen, men vi har altså ikke tvangsmidler, således at vi kan tilbageholde dem. Vi kender alle sammen det fænomen, at de unge løber fra institutionerne i visse perioder og så kommer tilbage. Det vil være en ganske umulig ting at sige, at nu er der ikke så mange, og så må vi altså afskedige nogle folk, bl. a. fordi en del af dem er tjenestemandslignende ansat.

Vi kan altså ikke reagere så hurtigt, som det kunne lyde til hr. Hagen Hagensen gerne ville have, vi skulle gøre. Vi er tvunget til og forpligtet til ifølge lovgivning at opretholde institutioner. Men jeg vil igen gøre opmærksom på, at jeg ikke tror, der er nogen andre, der har nedlagt så mange institutionspladser for at søge at få vores ressourcer bedst muligt udnyttet, som jeg har gjort i den periode. Der er nedlagt, som jeg sagde før, knap 400 i første omgang og nu 400 igen.

Jeg vil godt sige til fru Gerda Møller, at det er svært for mig at svare på det konkrete spørgsmål. I forbindelse med bistandslovens ikrafttræden har der været en gennemgang af hver eneste institution rundt omkring i landet. Vi har haft en udlægningsafdeling under socialstyrelsen, som har besøgt hver eneste institution. Der er taget stilling til, hvilket amt der skal indgå overenskomst med dem. Det ligger helt klart, at de steder, hvor der ikke har været belægning nok og ikke været behov nok, bliver institutionerne nedlagt, så konkret kan jeg ikke svare, men det er altså generelt ud over hele landet.

Hagen Hagensen (KF):

Nu kan der begynde at komme en lille tak frem til ministeren for svaret. Men jeg fastholder alligevel gerne at ville have redegørelsen, idet jeg spørger ministeren, om hun finder, det vil være rimeligt og normalt, at der er normeret eller til stede flere personer til at tage vare på eleverne, end der er elever til stede. Det finder jeg vi også må have en klaring på.

Bertel Haarder (V):

Vil ministeren tage skridt til, at der ved fremtidige normeringer tages hensyn til, hvor stor en gennemsnitlig faktisk tilstedeværelse, der er på de pågældende institutioner?

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg finder ligesom hr. Hagen Hagensen, at antallet af dem, der er til stede, og antallet af de normerede stillinger skal svare nogenlunde til hinanden, men vi har altså visse vanskeligheder omkring dette, fordi vi skal give tilbud til folk og til børnene, så de kan få institutionsplads.

Til hr. Bertel Haarder vil jeg gerne sige, at den 1. april træder bistandsloven i kraft. Derved udlægges alle daginstitutioner til amter og kommuner og døgninstitutioner til amterne, og dér bliver det amternes ansvar at sørge for, at antal pladser og antal normerede svarer til hinanden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Jørgen Jensen* (DKP) til arbejdsministeren:

»I hvilket omfang er ministeren og dermed staten økonomisk og moralsk ansvarlig for personskader, sygdom og dødsfald blandt de kø-